

fælde for Invalideforsikringsfondens økonomiske Stilling, at al den Invaliditet, der kan afbødes, formindskes og afhjælpes, bliver afbødet og afhjulpet. Der er ogsaa Forpligtelse for vedkommende Invalid eller for vedkommende, som endnu er under Invalideforsikringsrettens Skøn, til at underkaste sig visse Helbredelsesforanstaltninger, men her foreslaas ikke væsentlige Forandringer i de Bestemmelser, som fandtes i det tidligere Lovforslag.

Der er endnu et lille Punkt, jeg vil minde om, da mange maaske ikke er klare derover, fordi Sygekasseloven i Virkeligheden i Øjeblikket er vanskelig at overse, nemlig dette, at der ikke er noget i Vejen for, at en Mand eller Kvinde, som nyder Invalidrente, meget vel derfor kan blive staaende som nydende Medlem af Sygekassen, men kan blot ikke faa Pengehjælp. Der er en udtrykkelig Bestemmelse baade i Sygekasselovforslaget og i Invalidforsikringslovsforslaget om, at en Invalid, der er Medlem af en Sygekasse og samtidig faar Invalidrente, kan ikke faa Pengehjælp af Sygekassen, men der er intet i Vejen for, at vedkommende i øvrigt kan faa Sygehjælp fra Sygekassen, naturligvis paa samme Betingelser som de andre Medlemmer, saaledes at han, hvis han har nydt Hjælp i 60 Uger i 3 paa hinanden følgende Aar, maa udtræde af Sygekassen, og i saa Tilfælde er det umuligt for vedkommende at komme ind paa ny. Han vil saa falde ind under § 26 i Invalidforsikringslovsforslaget, som siger, at Kur og Pleje, der af det offentlige ydes til Invalid, ingen Sinde skal betragtes som Fattighjælp. Skønt vedkommende altsaa ikke kan faa yderligere Hjælp efter § 63 og ikke paa ny kan komme ind i sin Sygekasse, vil han dog fremdeles faa al fornøden Kur og Pleje uden Fattighjælps Virkning. Det er et af de Spørgsmaal, som vistnok let kunde misforstaas, og som jeg derfor gerne har villet give en forhaabentlig klar Udredelse af.

Den foreslaaede Ændring i 1ste Stykke Fattiglovens § 63 tilsigter at klare § 63's Opgave overfor de kronisk syge i al Almindelighed. Bestemmelserne i 2det Stykke gaar ikke blot ud paa at yde Hjælp til ikke-arbejdsføre kronisk syge, som ikke kan komme i Sygekasse, men gaar ogsaa

ud paa at yde Hjælp til dem, som ikke kan opnaa Invalideforsikring, thi kan man ikke blive Medlem af en Sygekasse, kan man heller ikke blive invalideforsikret. Derfor foreslaas det, at ikke blot kronisk syge, men ogsaa Invalid, skal kunne opnaa baade Pengehjælp og Kur og Pleje i samme Omfang, som om de havde været berettigede til Hjælp i Henhold til Invalideforsikringsloven, naar den er vedtaget.

Indenrigsministeriet har utvivlsomt gennem Lovforslaget om Ændringer i Fattiglovens § 63 virkelig naaet at afhjælpe de Mangler, der endnu kunde findes, naar Lovforslagene om de kronisk syge og om Invalideforsikringen er vedtagne.

Lovforslagene har været forelagte i Sygekassenævnet den 24. November og har der til min store Glæde fundet enstemmig Tilslutning. Selvfølgelig glæder jeg mig særlig over, at det Forsikringsprincip, der her er indført, har opnaaet Sygekassenævnets enstemmige Tilslutning. Jeg nærer ingen Tvivl om, at der vil være Medlemmer, som kan paapege, at der, selv naar disse Lovforslag er gennemførte, vil kunne findes syge og Invalid, som det er vanskeligt at yde den Hjælp, man gerne vilde. Jeg ved meget vel, at Spørgsmaalet om Sygehjem sandsynligvis vil dukke op. Det er et Spørgsmaal, som bestandig har været fremme under disse Sagers Overvejelse. Det var ogsaa fremme i Sygekassekommissionen i 1910—11. Jeg indrømmer villigt, at der kan være Invalid, som det vil være vanskeligt at yde den Hjælp, et human Samfund gerne vilde yde, saafremt man ikke lejlighedsvis kan fjerne dem fra deres Opholdssted og f. Eks. indlægge dem paa Sygehjem. Men Kravet herom behøver i alt Fald ikke straks at rejses overfor Stat og Kommune — der er for øvrigt Kommuner, som har bygget saadanne Hjem —, thi det kan tidt være heldigt, at den Slags Spørgsmaal til at begynde med søges løst ved privat Initiativ. Der findes i Øjeblikket Kredse i vort Samfund, hvor man er betænkt paa netop ad privat Vej at forsøge at skabe saadanne Sygehjem, og jeg er tilbøjelig til at tro, at saadanne smaa Sygehjem, der er afpassede efter de Personers Tarv, som man særlig tænker sig at indlægge der, og som ikke styres alt for bureaukratisk og ensformigt,